

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 478/2016
19.10.2016. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца „АА“ из ..., против извршног дужника Предузећа ... „ББ“ из ..., ради извршења на основу извршне исправе, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Аранђеловцу и Привредног суда у Крагујевцу, у седници одржаној 19.10.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој извршној ствари стварно је **НАДЛЕЖАН** Привредни суд у Крагујевцу.

Образложење

Решењем И 345/16 од 05.07.2016. године Основни суд у Аранђеловцу се огласио стварно ненадлежним за одлучивање о предлогу за извршење и за спровођење извршења, извршног повериоца „АА“ ..., против извршног дужника Предузећа „ББ“ из ..., а на основу извршне исправе – заложне изјаве. По правноснажности решења списе предмета је доставио Привредном суду у Крагујевцу, као месно и стварно надлежном.

Привредни суд у Крагујевцу није прихватио стварну надлежност, а предмет је доставио Врховном касационом суду ради одлучивања о сукобу надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности. на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08, ... 106/15 и 13/16) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Крагујевцу.

Наиме, одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једна од страна физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства, док према ставу 2. истог члана, привредни

суд, између осталог, одређује и спроводи извршење на основу извршних и веродостојних исправа када се односе на лица из тачке 1. став 1. овог члана. Одредбом члана 22. став 2. истог Закона, предвиђено је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Дакле, привредни судови су надлежни да одређују и спровode извршења, између осталог, на основу извршних и веродостојних исправа када се односе на привредне субјекте (домаћа и страна привредна друштава, предузећа, задруге и предузетници и њихове асоцијације), а применом члана 41. став 1. тачка 4. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ број 31/11, ... и 139/14), заложна изјава представља извршну исправу. Основни судови надлежни су да воде извршне поступке, само ако за то није надлежан неки други суд, дакле и привредни.

Имајући ово у виду, као и да заложна изјава представља извршну исправу која се, у конкретном случају, односи на привредне субјекте – лица из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, то је за поступање у овој извршној ствари стварно надлежан привредни суд, применом члана 25. став 2. Закона о уређењу судова.

На основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић